

ONZE WONDERBAARLIJKE GOD

En allen die het hoorden, verwonderden zich. Lukas 2:18

Verlies nooit het vermogen om je te verwonderen over de grote daden van onze God. Het is bijna onmogelijk om een duidelijke grens te trekken tussen heilige verwondering en aanbidding. Want zodra je hart wordt geraakt en overweldigd door de majesteit en heerlijkheid van God, aanbid je eigenlijk al – ook als er geen lied op je lippen is of je hoofd niet gebogen in gebed. Soms gebeurt die aanbidding gewoon stil, diep vanbinnen. Jezus, onze vleesgeworden God, verdient het om door ons aanbeden te worden als “*de Wonderbare*”. Want hoe bijzonder is het dat God ons, gevallen mensen, niet heeft laten wegzinken in ons lot, maar Zelf Mens werd om onze Verlosser te zijn en de prijs voor ons te betalen. Dat is al een onbegrijpelijk wonder. Maar als je bedenkt dat Hij dit niet alleen voor de wereld deed, maar ook heel persoonlijk voor jón – dan wordt het pas echt groot. Het is pure genade dat Jezus de heerlijkheid van de hemel achter zich liet om hier op aarde te lijden voor jou. Sta daar vandaag eens bij stil en laat je hart vol worden van die waarheid. Verwondering is niet zomaar een emotie; het is een kracht die je dichter naar God trekt. Heilige verwondering leidt tot dankbaarheid, tot lofprijzing en aanbidding. En ze maakt je tegelijkertijd waakzaam – je wilt toch niet bewust zondigen tegen zón liefde? Maar verwondering geeft je ook hoop. Als Jezus zulke wonderlijke dingen voor jou heeft gedaan, hoe groot mogen je verwachtingen dan wel niet zijn voor alles wat nog komt? Zelfs de hemel is niet te veel gevraagd, want Hij heeft beloofd dat jij daar zult zijn. En eigenlijk, wat kan ons nog verbazen als we eenmaal hebben stilgestaan bij de kribbe en het kruis? Alles daarbuiten verbleekt. Het grootste wonder blijft dit: dat jij je Verlosser hebt leren kennen – en dat Hij je nooit meer zal loslaten.

